

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 11:6

*Toen Hij dan hoorde, dat hij ziek was,
bleef Hij daarop nog twee dagen ter plaatse, waar Hij was...*

We mogen gerust aannemen dat Martha en Maria geen bericht aan Jezus zouden hebben gestuurd als het niet ging om een serieuze aangelegenheid! Beiden maakten zich blijkbaar grote zorgen over de gezondheid van hun broer en vreesden ogenschijnlijk het ergste. Gelet op de uitkomst, de dood van Lazarus, terecht. En Jezus?

We mogen gerust aannemen dat Hij zich van de situatie, zelfs nog voor het bericht Hem bereikte, volkomen op de hoogte was. Het is dat we de geschiedenis en de afloop ervan kennen, dat we in deze met een zekere eerbied ons commentaar opschorten. Maar, hoe anders is wat vaak ons reageren als een soortgelijke 'reactie' van Gods kant *ons* treft in vergelijkbare omstandigheden - in elk geval in situaties waarin we een onmiddellijk ingrijpen van Hem 'verwachten', dan wel menen te mogen verwachten.

Stellen we ons de situatie van Martha en Maria even voor. Lazarus is doodziek, zij maken zich doodongerust en Jezus zwijgt. Hij laat zelfs geen geruststellend meelevend horen via degene die het bericht had gebracht! En de discipelen? Ook zij schijnen niet bij Jezus op een handelen van zijn kant aangedrongen te hebben terwijl toch, zou je zeggen, tenminste één van hen de urgentie van het bericht moet hebben gevoeld. Waarom reageerden zij niet? Speelde daar eigen belang? Let op hun reactie als Jezus twee dagen na het ontvangen bericht aangeeft naar Judea te willen gaan. Dan wijzen ze Jezus op de dreiging die ze tijdens het laatste bezoek hadden meegemaakt. Een dreiging, die schijnbaar zo ernstig was ervaren, dat wanneer Jezus aangeeft toch te willen gaan dit Thomas deed zeggen: *Laten wij ook gaan om met Hem te sterven* (vers 16).

En dan terug naar ons. We kunnen in omstandigheden geraken, misschien op dit moment concreet zijn, dat je een directe respons van God zou mogen - in elk geval zou willen - verwachten en tenminste meelevend om je heen. Maar het lijkt dat God zwijgt en niemand je situatie echt invoelt. Maar Oswald Chambers heeft maar wat gelijk als hij in zijn behandelen van dit tekstwoord zegt dat '[a]ls God zwijgt, Hij [dan] antwoordt'. Immers, kijken we naar het verloop van deze geschiedenis en soortgelijke in de Bijbel voorkomende voorbeelden. De Rechter mag onrechtvaardig lijken (Lucas 18:1 e.v.), maar Hij is dat nooit. God is mijn Vader en heeft altijd het beste met mij voor! Dat is wat het kruis bevestigt! De enige teleurstelling kan in de christen medemens zijn, maar ook dat heeft de Bijbel zwart op wit laten weten (Psalm 146:3)! Waar het dan op aankomt? Wachten en vertrouwen. Wil ik dat? Dan zal God ook door mijn situatie verheerlijkt worden (vers 4).

Gebed

Vader, mijn situatie mag uitzichtloos schijnen en hulp van U lijkt op zich te laten wachten. Niemand om mij heen lijkt wat mij raakt aan te voelen. Toch laat de geschiedenis rond Lazarus zien en weten dat *U* alles wel degelijk onder controle hebt. Leer me Heer in vertrouwen en geloof te wachten zodat Uw naam, Drie-enig God, verheerlijkt mag worden. Amen.